

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zastoupená Mgr. Simonou Pavlicovou, advokátkou se sídlem 8. pěšího pluku 2380, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí**, se sídlem Náměstí 3, Frýdlant nad Ostravicí, za účasti osoby zúčastněné na řízení: R. M., zastoupená Mgr. Bc. Kateřinou Šimovou, advokátkou se sídlem Stodolní 1293/3, Ostrava, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 11. 2018, čj. 25 A 67/2018-30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného se žalobkyně u krajského soudu domáhala určení nezákonnosti kolaudačního souhlasu s užíváním stavby obslužné komunikace na p. č., k. ú. N. V. u F. n. O., ze dne 14. 12. 2016, sp. zn. MUFO 39397/2016, který byl vydán k žádosti stavebníka (nyní osoba zúčastněná na řízení). Shora označeným rozsudkem krajský soud žalobu zamítl a rozhodl, že žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

II. Kasační stížnost, vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

[2] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů, které podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Namítla, že rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný. Dále uvedla, že krajský soud se nijak nevypořádal s jejím návrhem na provedení důkazu výsledkem Ing. P., úřední osoby žalovaného, za účelem upřesnění vyjádření ze dne 14. 9. 2018 a zjištění, zda je dotčený kolaudační souhlas zákonný. V důsledku neprovedení navrhovaného důkazu krajský soud podle stěžovatelky věc nesprávně právně posoudil. Nadto bylo vyjádření stěžovatelky ze dne 27. 11. 2018, které krajskému soudu předložila u jednání konaného dne 28. 11. 2018, pouze „*volně vloženo do spisu*“ a nebylo označeno pořadovým číslem, což znamená, že se může ze spisu ztratit. Dalším pochybením je dle stěžovatelky skutečnost, že „*neoddělitelnou součástí spisu*“ nejsou ani důkazy přiložené k žalobě. Podle stěžovatelky krajský soud s důkazy přiloženými k žalobě vůbec nepracoval. Krajský soud v rozsudku neobjasnil, že kolaudační souhlas vydal Bc. O. Z., nikoliv Ing. P., která učinila vyjádření k žalobě. Krajský soud v napadeném rozsudku uvedl, že vycházel ze skutkového stavu ke dni svého rozhodnutí, přestože měl vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Stěžovatelka navrhla, aby NSS rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s názorem krajského soudu a navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[4] Osoba zúčastněná na řízení se ztotožnila s posouzením krajského soudu a navrhla, aby NSS kasační stížnost zamítl, přiznal osobě zúčastněné na řízení náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti a zároveň změnil výrok III. napadeného rozsudku a přiznal osobě zúčastněné na řízení náklady řízení z důvodů zvláštního zřetele hodných. Ty spatřuje v tom, že se pravidelně musí účastnit různých řízení vyvolaných stěžovatelkou, u nichž bez odborných znalostí nedokáže zhodnotit, do jaké míry skutečně mohou ovlivnit její právní postavení.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[5] Úvodem NSS konstatuje, že si je vědom toho, že rozšířenému senátu byla ve věci sp. zn. 6 As 211/2017 předložena k posouzení sporná otázka, zda by i nadále mělo platit, že kolaudační souhlas není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. s tím, že soudní ochrana proti němu je zaručena žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle § 82 a násl. s. ř. s. Rozšířený senát o této otázce dosud nerozhodl. NSS však v této věci nepovažoval za nutné řízení přerušit a vyčkat rozhodnutí rozšířeného senátu podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s., neboť námitky stěžovatelky směřují především proti údajným procesním pochybením v řízení před krajským soudem. Nadto judikatura výslovně připouští jako obranu proti kolaudačnímu souhlasu žalobu na ochranu před nezákonným zásahem. NSS zohlednil také zásadu hospodárnosti a právo stěžovatelky na vyřízení věci bez zbytečných průtahů. NSS tedy řízení o kasační stížnosti stěžovatelky nepřerušil a věc meritorně projednal; takový postup stěžovatelku v daném případě nemohl zkrátit na jejích právech.

pokračování

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] K námitce nepřezkoumatelnosti NSS konstatuje, že rozsudek krajského soudu neshledal nepřezkoumatelným, neboť je z něj zjevné, jak krajský soud ve věci rozhodl, o jaký skutkový stav své rozhodnutí opřel a jaký má právní názor na posouzení věci (k otázce přezkoumatelnosti srov. např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, ze dne 28. 8. 2007, čj. 6 Ads 87/2006-36, č. 1389/2007 Sb. NSS).

[8] Stěžovatelka dále namítla, že krajský soud se nevypořádal s jejím návrhem na provedení důkazu výsledkem Ing. P., nepracoval s důkazy přiloženými k žalobě, které nejsou součástí soudního spisu a její vyjádření ze dne 27. 11. 2018 pouze volně vložil do spisu.

[9] NSS ze soudního spisu zjistil, že stěžovatelka k žalobě přiložila a navrhla k důkazu přípis Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 16. 5. 2018, výpis listu vlastnictví č. X, rozhodnutí ZKI v Opavě ze dne 22. 3. 2012 a sdělení Katastrálního úřadu Frýdek-Místek ze dne 27. 10. 2010. Podle přílohového obalu (č. 1. 6 soudního spisu) byly přílohy stěžovatelce vráceny dne 17. 1. 2019. Ve věci se u krajského soudu konalo dne 28. 11. 2018 ústní jednání, o kterém byl sepsán protokol. Z něj plyne, že se jednání zúčastnila stěžovatelka a za žalovaného pověřená osoba Ing. P., která vyřizovala také vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 14. 9. 2018. Podle protokolu stěžovatelka přednesla „žalobu jako na čl. 1-3, 22 a v písemném vyjádření, které zakládá do spisu“. Následně účastníci řízení uvedli, že nemají další důkazní návrhy. Krajský soud poté vyhlásil usnesení, že dosud neprovedené důkazní návrhy se zamítají a dokazování se končí. Závěrem jednání byl vyhlášen rozsudek. V soudním spise je volně založeno (tj. neopatřeno číslem listu ani podacím rázítkem) vyjádření stěžovatelky ze dne 27. 11. 2018, ve kterém navrhuje výslech Ing. P..

[10] Z uvedených skutečností plyne, že není pravdou, že krajský soud se nijak nevypořádal a nepracoval s důkazními návrhy stěžovatelky. Krajský soud se jimi zabýval na ústním jednání konaném dne 28. 11. 2018. Ačkoliv tak výslovně neuvedl v protokolu o jednání ani v rozsudku, z odůvodnění rozsudku je zřejmé, že provedení předložených důkazů považoval za nadbytečné. Přestože by výslovné konstatování nadbytečnosti provádění důkazů bylo vhodné a žádoucí, NSS neshledal v postupu krajského soudu takové pochybení, které by nutně muselo vést ke zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu k dalšímu řízení. Skutkový stav byl totiž pro účely projednání žaloby zjištěn zcela dostatečně (viz zejm. shrnutí v bodě 5. napadeného rozsudku).

[11] Dále NSS uvádí, že postup soudu spočívající ve vrácení příloh žaloby žalobci je běžnou praxí, která není v rozporu s žádným právním ustanovením a nijak nezasahuje žalobcova práva. Žalobci (zde stěžovatelce) nic nebrání, aby v případě podání opravného prostředku příslušné přílohy opětovně přiložil.

[12] Stěžovatelka nemohla být dotčena na svých právech ani tím, že krajský soud založil do spisu její vyjádření, které předložila u ústního jednání, aniž jej označil pořadovým

číslem. Stěžovatelka jej totiž učinila „součástí“ řízení zejména tím, že jej přednesla u ústního jednání, jak plyne z protokolu o jednání. Vyjádření je v soudním spise založeno, z čehož plyne, že krajský soud i NSS jej při svém rozhodování měli k dispozici.

[13] Žádné procesní vyústění nemůže mít ani výtkka stěžovatelky, že krajský soud neobjasnil, proč je na kolaudačním souhlasu uvedena úřední osoba Bc. Z., zatímco vyjádření k žalobě podala úřední osoba Ing. P.. Z žádného právního ustanovení neplyne povinnost žalovaného, aby kolaudační souhlas a následné vyjádření k žalobě vyřizovala tatáž úřední osoba.

[14] Z uvedeného je zřejmé, že kasační námitky stěžovatelky týkající se procesních pochybení krajského soudu nejsou důvodné.

[15] K námitce stěžovatelky, že krajský soud měl vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu, NSS konstatuje následující. Ačkoliv krajský soud v bodě 6. napadeného rozsudku uvedl, že „*vycházel se skutkového stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s. ř. s.)*“, zjevně vycházel ze skutkového stavu, jenž tu byl v době tvrzeného zásahu, a který shrnul v bodě 5. napadeného rozsudku. V řízení před krajským soudem nevyplývalo, že by se takto zjištěný skutkový stav v průběhu času jakkoliv změnil a stěžovatelka takovou změnu ani netvrdila. Nadto krajský soud v rozsudku výslovně odkázal na § 87 odst. 1 s. ř. s., podle něhož *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu*. NSS uzavírá, že stěžovatelka nemohla být zkrácena na svých právech pouze tím, že krajský soud v rozsudku použil neúplnou citaci právního ustanovení. Ani tato zcela marginální skutečnost nemohla vést ke zrušení napadeného rozsudku.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine* zamítl.

[17] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka v řízení o kasační stížnosti úspěch neměla a žalovanému, který měl ve věci úspěch a měl by právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady s tímto řízením nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

[18] O nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení NSS rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. V daném řízení osoba zúčastněná na řízení neplnila žádné povinnosti, které by jí NSS uložil, a ačkoliv navrhla, aby jí bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení z důvodů zvláštního zřetele hodných, NSS takové důvody neshledal. Podle NSS totiž takovým důvodem nemůže být sama o sobě skutečnost, že osoba zúčastněná na řízení se musí účastnit množství blíže nespecifikovaných řízení iniciovaných stěžovatelkou. K návrhu osoby zúčastněné na řízení, aby NSS změnil výrok III. napadeného rozsudku a přiznal jí náklady řízení, NSS konstatuje, že takový návrh nelze podat v rámci vyjádření ke kasační stížnosti; ani případná kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení by nebyla přípustná (viz § 104 odst. 2 s. ř. s.).

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu